

Від кінських перегонів тільки схема,
В якій — на коліщатах — лева паща,
Що — в інший вимір — внаслідок упущень,
Де час і простір — зтягло мохами.

Цей світ захворів тяжко на трахому,
Заліг у лазню і — чекає пещень.
З порічок — небо, тільки місяць — пищик,
Що крапле над провулками глухими,

Та обрію прозорий сальтисон,
Хоч — крізь буття — вже замашний стусан,
Щоб світ — із лазні — петлі — й сальто — в синь,

Де лиш тополя, сизо-білий термос,
Чекаючи в першоосновах штурму, —
На всю — потужність і тональність всю.